

Таърихи пинҳонии ояти чил — рақами нӯҳ

Қудрат, Чалол ва Азобу Уқубат

Jeff Pippenger

2026-05-06

Петрус дар Панюм (Қайсарияи Филиппӣ) қарор дорад, ки ҳамагӣ шаш ё ҳашт рӯз пеш аз миёнаи он се борест, ки Петрус, Юҳанно ва Яъқуб танҳо бо Исо рафтанд. Аввалинаш зоҳиршавии қудрати Ӯ дар эҳёи духтари дувоздаҳсолаи Ёир буд; дувумаш зоҳиршавии чалоли Ӯ бар кӯҳи тағйири сурат; ва севумаш Қатсамонӣ — зоҳиршавии азоби Ӯ. Дар Панюм, дар боби ёздаҳум, Петрус дуруст пеш аз салиби ояти шонздаҳум ҷойгир аст. Кӯҳ нуқтаи миёнаи он се сафарҳои истисноии се шогирд буд. Дар кӯҳ Падари осмонӣ низ бори дувум аз се бор сухан гуфт; Падар дар таъмид, бар кӯҳ ва сипас андаке пеш аз салиб сухан гуфт. Петрус ду бор дар нуқтаи миёнаи се рӯйдоди мушаххас қарор дорад. Ӯ ҳамчунин нуқтаи миёнаи бобҳои ёздаҳ то бисту дуи Матто мебошад.

Ассирия

Кӯҳ пеш аз даромадани тантанавӣ омад, ки он бо кушода шудани ҳар оғоз ёфт, то қурбониро ба Ерусалим барад, ҳамон гуна ки хари Иброҳим ҳезумро барои қурбонӣ ба Мӯриё бурд, макони бостонии маъбад дар Ерусалим. Иди карнайҳо дар пайдарпаии Ибодат 23 кушода шудани ҳарро нишон медиҳад; бинобар ин, таҷрибаи кӯҳи тағйири сурат пеш аз даромадани тантанавӣ воқеъ гардид, ва ба ин васила Петрусро дар таърихи сӣ рӯзи Ибодат 23, ки бо мавсими Панतिकост мувофиқ аст, ҷой медиҳад. Дар он сӣ рӯз маъбад (санчиши миёна) бар довталабон оварда мешавад, то онҳо аз ҷумлаи ҳаштод коҳини шучоъ бошанд. Дар шаҳодати исёни шоҳ Уззиё дар макони муқаддас, он ҳаштод коҳин ҳамчун шучоъ муайян карда мешаванд, ва ин чунин ишора мекунад, ки коҳиноне низ буданд, ки иштирок надоштанд.

Ва паси ӯ Азариё — коҳин — даромад, ва бо ӯ ҳаштод коҳини Худованд, ки мардони далер буданд. Ва онҳо ба муқобили подшоҳ Уззиё истода, ба ӯ гуфтанд: «Эй Уззиё, сӯзонидани бухур барои Худованд аз онӣ ту нест, балки аз онӣ коҳинон, писарони Ҳорун аст, ки барои сӯзонидани бухур муқаддас гардидаанд; аз муқаддасгоҳ берун рав, зеро ки ту гуноҳ кардаӣ; ва ин барои иззати ту аз ҷониби Худованд Худо нахоҳад буд». 2 Вақоеънома 26:17, 18.

Коҳинони диловаранд онҳое, ки Барраро ба ҳар ҷое ки Ӯ меравад, пайравӣ мекунанд.

Инҳоянд онҳое ки бо занон нопок нашудаанд, зеро онҳо бокираанд. Инҳоянд онҳое ки ҳар ҷо Барра биравад, аз ақиби Ӯ мераванд. Инҳо аз миёни одамон харида шудаанд, чун навбари ҳосил барои Худо ва барои Барра. Ваҳй 14:4.

Шери қабилаи Яҳудо қавми Худро ба Қудси муқаддасҳо мебарад ва онҳоро водор месозад, ки ба сандуқи аҳд назар афкананд ва Коҳини Аъзамиеро, ки дар он ҷо дар кори ниҳони Худ

— маҳв кардани гуноҳ — хизмат мекунад, мулоҳиза намоянд. Петрус дар 31 декабри соли 2023 эҳё карда шуд ва сипас бо имтиҳони асосӣ дар бораи нақши Рум дар барқарор намудани рӯёи зоҳирии нубувват рӯ ба рӯ гардид. Сипас имтиҳони дуҷуми маъбад барои Петрус фаро расид, ва маҳз дар он ҷо рӯёи хатти ботинӣ дар рӯёи оинавии боби даҳуми Дониёл намояндагӣ мешавад.

Петрус 18 июли соли 2020 Худованди худро инкор карда буд, ва ӯ ин корро се бор анҷом дод.

«Петрус се боре ошкоро Парвардигори худро инкор карда буд, ва Исо низ се бор аз ӯ эътирофи муҳаббат ва вафодориашро берун овард, он саволи бурро, мисли тири нӯгтез, ба дили маҷрӯҳи ӯ амиқ фуру бурда. Дар назди шогирдони ҷамъомада Исо умқи тавбаи Петрусро ошкор сохт ва нишон дод, ки он шогирде, ки пештар лоф мезад, то чӣ андоза комилан фурутан гардида буд». Орзуи асрҳо, 812.

Петрус ду синфи ибодаткунандагонро намояндагӣ мекард.

«Барои ҳар яке аз он табақаҳое, ки дар шахси фарисӣ ва бочгир мучассам шудаанд, дар таърихи ҳавворӣ Петрус дарсе вучуд дорад. Дар айёми аввали шогирдӣ Петрус худро қавӣ мепиндошт. Монанди фарисӣ, ба арзёбии худ, ӯ «монанди дигар одамон» набуд. Вақте ки Масеҳ дар шаби пеш аз таслим шуданаш ба шогирдонаш пешакӣ огоҳӣ дод: «Ҳамаи шумо ин шаб ба сабаби Ман хоҳед лағжид», Петрус бо итминон изҳор намуд: «Агарчи ҳама ба васваса афтанд, ман ҳаргиз не». Марқӯс 14:27, 29. Петрус хатари худро намедонист. Худэтимодӣ ӯро ба иштибоҳ андохт. Ӯ худро қодир мешумурд, ки ба васваса муқовимат намояд; аммо пас аз чанд соати кӯтоҳ озмоиш фаро расид, ва ӯ бо лаънат кардану қасам хӯрдан Худованди худро инкор кард». Масалҳои Масеҳ, 152.

Бочгир ба хонаи худ сафедшуда рафт.

«Фарисӣ ва бочгир ду синфи бузургро ифода мекунанд, ки ҳамаи онҳое, ки барои ибодати Худо меоянд, ба онҳо ҷудо мешаванд. Нахустин ду намояндаи онҳо дар нахустин ду кӯдаке дида мешаванд, ки дар ҷаҳон таваллуд ёфтанд». Christ's Object Lessons, 152.

Ҳобил ва бочгир рамзи сафедшавӣ ба василаи имон мебошанд.

Ва бочгир, ки дур истода буд, ҳатто ҷашмонашро ба осмон бардоштан намехост, балки бар синаи худ мезад ва мегуфт: Худоё, бар ман, ки гуноҳкорам, раҳм намо. Ба шумо мегӯям, ки ин мард сафедшуда ба хонаи худ фуруд омад, на он дигар; зеро ҳар кӣ худро баланд мебардорад, паст карда хоҳад шуд; ва ҳар кӣ худро фурутан месозад, баланд бардошта хоҳад шуд. Луқа 18:13, 14.

Паёми соли 1888 бо фуруд омадани фариштаи Ваҳй 18 ҳамроҳ буд.

«Худованд бо марҳамати бузурги Худ паёми бисёр гаронбаҳоеро ба қавми Худ ба воситаи пирон Ваггонер ва Ҷоунс фиристод. Ин паём бояд Начотдиҳандаи боло бардошташударо, яъне қурбониро барои гуноҳҳои тамоми ҷаҳон, ба таври равшантар пеши назари ҷаҳон меовард. Он сафедшавиро ба воситаи имон ба Замонатдиҳанда

пешниҳод мекард; он мардумро даъват менамуд, то адолати Масеҳро бипазиранд, ки дар итоат ба ҳамаи аҳкоми Худо ошкор мегардад. Бисёре Исро аз назар дур карда буданд. Онҳо ниёз доштанд, ки чашмонашон ба Шахсияти илоҳии Ё, ба шоистагиҳои Ё ва ба муҳаббати тағйирнопазири Ё нисбат ба хонаводаи башар равона карда шавад. Ҳама қудрат ба дасти Ё дода шудааст, то ба одамон атоҳои фаровон бибахшад ва атои бебаҳои адолати Худо ба омили нотаваони инсонӣ эҳдо намояд. Ин аст паёмест, ки Худо амр фармудааст ба ҷаҳон дода шавад. Ин паёми фариштаи сеюм аст, ки бояд бо овози баланд эълон карда шавад ва бо рехтани Рӯҳи Ё ба андозаи бузург ҳамроҳ бошад». Testimonies to Ministers, 91.

Паёми Лоадикия

«Паёме, ки ба мо тавассути А. Т. Ҷоунз ва Э. Ҷ. Ваггонер дода шудааст, паёми Худо ба калисои Лоадикия аст; ва вой бар ҳоли ҳар касе ки худро эътироф мекунад, ки ба ҳақиқат имон дорад, вале ба дигарон шуоъҳои аз ҷониби Худо бахшидашударо инъикос намекунад». The 1888 Materials, 1053.

Паёми Борони Охирзамон

«Борони охир бояд бар қавми Худо биборад. Фариштаи неруманде бояд аз осмон фуруд ояд, ва тамоми замин аз ҷалоли ӯ мунаввар гардад». Review and Herald, April 21, 1891.

Ню-Йорк ва 11 сентябр

«Акнун оё ин суҳанест, ки ман гуфта бошам, ки Ню-Йорк бояд бо мавҷи азими баҳр рӯфта шавад? Инро ман ҳаргиз нагуфтаам. Ман гуфтаам, ҳангоме ки ба биноҳои бузурге, ки дар он ҷо қабат бар қабат боло мерафтанд, менигаристам: “Чӣ манзараҳои даҳшатноке рӯй хоҳанд дод, вақте ки Худованд барҳезад, то заминро саҳт ба ларза оварад! Он гоҳ суҳанони Ваҳй 18:1–3 иҷро хоҳанд шуд.” Тамоми боби ҳаждаҳуми Ваҳй ҳушдорест аз он чи бар замин хоҳад омад. Аммо ман ба таври махсус дар бораи он чи бар Ню-Йорк хоҳад омад, нуре надорам, ҷуз ин ки медонам, ки рӯзе биноҳои бузурги он ҷо бо гардиш ва вожгунсозии қудрати Худо фуру хоҳанд афтид. Аз нуре, ки ба ман дода шудааст, медонам, ки ҳалокат дар ҷаҳон аст. Як калима аз ҷониби Худованд, як ламс аз қудрати тавоноии Ё, ва ин сохтмонҳои азим фуру хоҳанд рехт. Манзараҳое рӯй хоҳанд дод, ки даҳшатнокии онҳоро мо тасаввур карда наметавонем.» Review and Herald, July 5, 1906.

Петруси боҷгир, ҷониеро намояндагӣ мекунад, ки бо имон сафед шудааст, ва сафедшавӣ бо имон паёми фариштаи сеюм аст; он паёми Лудикӣ аст, ки дар 9/11 расид, ҳангоме ки биноҳои бузурги Ню-Йорк фуру рехтанд ва Ваҳй 18:1–3 ба иҷро расид. Он гоҳ борони охирон ба пошидан оғоз кард ва мӯҳргузориин яксаду чилу ҷаҳор ҳазор оғоз ёфт. Дар анҷоми замони мӯҳргузориин яксаду чилу ҷаҳор ҳазор, фариштаи боби ҳаждаҳуми Ваҳй ҳамчун Микоил, фариштаи муқарраб, нозил шуд ва Петрусро ба воситаи се озмоиш эҳё кард. Озмоиши аввал 31 декабри соли 2023 оғоз ёфт ва ҳақиқати бунёди ро намояндагӣ мекард, ки Рум он қудратест дар ояти ҷордаҳуми Дониёл ёздаҳ, ки рӯёро барқарор месозад. Он рӯё, рӯёи chazon аст, ки хати зоҳирии нубувватро намояндагӣ мекунад, ки Сулаймон онро ҳаёт

ё мамот мегӯяд.

Ҳар чо ки [chazon] рӯё нест, қавм ҳалок мешавад; аммо касе ки шариатро риоя мекунад, хушо ба ҳоли ӯ. Масалҳо 29:18.

Санчиши дуввуми Петрус санчиши маъбад аст, ки ворид шудан ба Қудс-ул-акдосро ба воситаи имон талаб мекунад, чунон ки Хохар Уайт дар рӯёҳои нахустини худ нишон дода буд. Дар он чо ӯ дид, ки аҳкоми шанбеи рӯзи ҳафтум болотар аз нӯҳ аҳкоми дигар медурахшид. Он таълимот дар оғози доварӣ намояндаи таълимоти таҷассум аст, ки дар рӯзҳои охир, ҳангоми анҷоми доварӣ, болотар аз дигар таълимоти нубувватӣ медурахшад. Таҷассум ёфтани Масеҳи Илоҳӣ, ки, гарчанде гуноҳро наметонист, табиати сукуткарда ва гуноҳолуди ҷисмро бар Худ гирифт, дар мисолҳои гуногун ифода шудааст. Муҳимтарини онҳо таълимоти ҳафт замон аст. Таълимоти ҳафт замон алфои кашфиёти нубуввати Миллер буд, ва он ҳамон таълимоте буд, ки дар соли 1856 таълимоти омегаи таърихи миллерино намояндагӣ мекард, замоне ки адвентизми миллери Филаделфия дар тӯли ҳафт сол исён кард ва дар соли 1863 ба калисои Адвентистони Рӯзи Ҳафтуми Лоудикия табдил ёфт.

Ду ҷӯби Ҳизқиёл сию ҳафт ду довари 2,520-соларо бар зидди подшоҳҳои шимолӣ ва ҷанубӣ ифода мекунад. Подшоҳии шимолӣ ҷисми инсониро ифода мекунад ва подшоҳии ҷанубӣ он зехнеро ифода мекунад, ки тарҳрезӣ шуда буд бо зехни Масеҳ муттаҳид гардад; ба ин тартиб, Илоҳият бо инсоният муттаҳид мешуд. Ин таълимоти таҷассум аст дар як ифодаи содакардашуда. «Ҳафт замон» алфа ва омегаи таърихи миллерӣ буд, ва чунон ки он таҷассумро ифода мекунад, он ҳамчунин омегаи таърихи Адвентистони Рӯзи Ҳафтум аст дар робита бо таълимоти алфои шанбе дар соли 1844. Яке аломати шанбеи рӯзи ҳафтум аст ва дигаре аломати шанбеи соли ҳафтум.

Номи Петрус дар Панийум иваз карда мешавад, ки ин қадами дуюм барои намояндагии аҳди аввал бо қавми баргузида аз ҷониби Иброҳим буд, ва Петрус дар қадами дуюми худ намояндаи аҳди охирин бо қавми баргузида мегардад. Ин қадами дуюм дар хатти бобҳои ёздаҳ то бисту ду мебошад, ва он дувуми се маротиба аст, ки Петрус, Яқуб ва Юҳанно бо Исо дур аз шогирдони дигар рафтанд, ва дувуми се маротиба аст, ки Падари осмонӣ сухан гуфт. Хатти Нерӯн дар нуқтаи миёнаи байни ҷангҳои Рафия ва Панийум ба поён мерасад, зеро он бо ду давраи дигари 250-сола, ки дар 457 ВС ва 1776 оғоз ёфтаанд, мутобиқат мекунад. 457 ВС дар 207 ВС анҷом ёфт ва 1776 дар 2026 ба анҷом мерасад. Петрус дар 207 ВС, 2026, 313 ва озмоиши маъбад, ки пеш аз озмоиши сеюм ва ҳалқунанда дар бораи воз шудани ҳар аст, қарор дорад, ки он ҳамчун иди қарнаӣҳо намояндагӣ мешавад.

Санчиши Петрус ин аст, ки Масеҳро то ба Қудси ақдас пайравӣ намояд, ва қори ӯ ин аст, ки паёми ислоҳшударо дар бораи тӯбҳои оташини Нашвилл аввал ислоҳ карда, сипас эълон намояд. Паёми Петрус дар бораи тӯбҳои оташини Нашвилл ҳамон паёми Пантикост аст, ки нахуст дар болохона пешниҳод гардид ва баъд аз он дар маъбад. Ӯ паёми худро бо муайян сохтани тӯбҳои оташини Нашвилл ва иҷрои ҷанги Рафия, дар иртибот бо ҷанги Панийум, ки дар қонуни якшанбеи ояти шонздаҳум ба ҷанги Аксиум мубаддал мегардад, пешниҳод

мекунад. Қонуни якшанбеи ояти шонздаҳум ҳамчунин ҳамон қонуни якшанбеи ояти чилу якум ва ояти бисту дуюм аст. Ин се оят ҳамчунин бо ояти сию якум мувофиқат доранд, ки дар он папагӣ дар соли 538 ҳокимиятро ба даст гирифт ва дар Шӯрои сеюми Орлеан қонуни якшанберо қабул кард. Оятҳое, ки ба ояти сию якум мебаранд, нишонаҳои роҳро муайян месозанд, ки ба қонуни якшанбеи соли 538 оварда расонданд ва таърихеро, ки пеш аз қонуни якшанбеи ба зудӣ оянда қарор дорад, тимсол месозанд.

Зеро ки киштиҳои Киттим бар зидди ӯ хоҳанд омад; бинобар ин ӯ андӯхгин шуда, бармегардад ва бар аҳди муқаддас ҳашм хоҳад гирифт; ва чунин хоҳад кард: ӯ ҳатто баргашта, бо онҳое ки аҳди муқаддасро тарк мекунанд, ҳамдаст хоҳад шуд. Ва лашкарҳо ба ҷониби ӯ хоҳанд истод, ва онҳо қудсгоҳи қувватро палид хоҳанд кард, ва қурбонии доимиро аз миён хоҳанд бурд, ва он макрӯҳаеро, ки харобӣ меоварад, барпо хоҳанд кард. Дониёл 11:30, 31.

«Киштиҳои Киттим» вандалҳоро ифода мекарданд, ки онҳо ҳамчунин ҳамчун карнаи дуюм дар Ваҳй, боби ҳаштум, ифода шудаанд. Заволи тадриҷии Рум аз соли 330 оғоз ёфт, вақте ки Константин подшоҳиро ба шарқ ва ғарб тақсим кард. Пас аз он вай онро миёни се писараш тақсим намуд. Империяи Рум, ки аз ҷанги Аксиум шикастнопазир буд, он гоҳ ба ду қисм, сипас ба се қисм тақсим гардид; баъдан чор карнаи аввали Ваҳй 8 ҳуҷуми душманонеро ифода карданд, ки Руми ғарбиро дар соли 476 ба поён расониданд. Руми шарқӣ дар Қустантиния то поёни карнаи панҷум ва оғози карнаи шашум, ки ҳамчунин войи аввал ва дуюманд, идома ёфт. Пешгӯии замонии яксаду панҷоҳ соли войи аввал дар ҳамон рӯзе ба анҷом расид, ки пешгӯии замонии войи дуюм оғоз ёфт. Он таърих сукути Қустантиния ба дасти туркони усмонӣ дар соли 1453 буд.

Бобил дар як шаб сукут кард; шояд шумо баҳс кунед, ки Куруш аввал бояд маҷрои дарёро дигар мекард, ва ин муддате вақт гирифт, аммо сукути Бобил дар як шаб буд; дар ҳоле ки сукути Рум 1123 солро дар бар гирифт. Он солҳо аломатҳои мушаххаси нубувватиро дар бар мегирифтанд, ки заволи тадриҷии Руми Императориро тавсиф мекунанд, ва Руми бутпарастии императорӣ дар кори бар тахт нишонидани папагӣ ҳамчун подшоҳии панҷуми нубуввати Китоби Муқаддас дар соли 538 намунаи Иёлоти Муттаҳидаро ифода мекунад. Папагӣ бар тахт ҳангоми қонуни якшанбе дар ояти шонздаҳуми Дониёл ёздаҳум нишонда мешавад. Аломатҳои роҳ, ки кори Иёлоти Муттаҳидаро ба намуна меоранд, дар аломатҳои роҳи заволи тадриҷии Руми бутпараст намояндагӣ шудаанд.

Киштиҳои Киттим барои Рум рамзи ғоҷиаи молиявӣ буданд, зеро нерӯи баҳрии вандалҳо ба роҳҳои киштиронии баҳри Миёназамин харобӣ овард. Дар айёми охир Ислом ҳамчун ғоҷиаи молиявӣ барои подшоҳони замин тасвир шудааст. Вандалҳо ва киштиҳои онҳо қудрати карнаи дуюм буданд, ва се вой қудратҳои карнаии исломӣ мебошанд. Якум Арабистон буд, дуюм Туркия, ва сеюм умумичаҳонӣ аст.

Киштиҳо рамзи қудрати иқтисодӣ мебошанд, ва дар Навиштаҳо киштиҳои Киттим олитарин рамзҳои қудрати иқтисодӣ ҳастанд. Он киштиҳо бо боди ҳашмгини шарқӣ дар миёни баҳрҳо ғарқ карда мешаванд, ва дар Навиштаҳо Ислом фарзандони шарқ аст. Вақте ки Ислом дар

пайдарпаии нубуввати воқеаҳо зикр мешавад, он бухрони иқтисоди ро ба вучуд меорад. Ислои дар мисоли Билъом бо харе муаррифи мешавад, ки ин ҳамон вожаи ибронӣ аст, ки дар аввалин муаррифии Исмоил дар Навиштаҳо ба «марди ваҳшӣ» тарҷума шудааст. Исмоил дар сатҳи нубувват падари Ислои аст; ин падари Иброҳимро нисбат ба Исмоил инкор намекунад, балки дувоздаҳ қабилани Исмоил дар Навиштаҳо ҳамчун фарзандони шарк шинохта мешаванд.

Дар рӯзҳои охир Билъом, ки рамзи Иёлоти Муттаҳида ҳамчун набии козиб аст, хари худро се бор мезанад, ки ин се зарбаи Ислои ро ифода мекунад. 11-уми сентябр нахустини он зарбаҳо буд ва омадани фариштаи муҳригузоро нишон дод, ки аз шарк, дар миёни бодҳои шадиши шаркии ҷидол, боло меояд. Зарбаи дууми Ислои дучониба аст, зеро қадами дуум дучандшавиро нишон медиҳад. 7-уми октябри соли 2023 Ислои ғайриҷашмдошт ба Исроили воқеи зарба зад, ва ҳангоме ки Нашвилл, Теннесси, ғайриҷашмдошт аз ҷониби Ислои зарба хӯрад, Исроили рӯхонӣ зарба хӯрда хоҳад буд. Дар достони Билъом, нишонаи роҳи дуум миёни ду тоқзор буд, ва он ду тоқзори Худованди лашкарҳо Исроили қадимии воқеи ва Иёлоти Муттаҳида, Исроили рӯхонии муосир, буданд. Нишонаи роҳи сеюми Билъом он вақт буд, ки хар суҳан гуфт; ва рамзи суҳан гуфтан, ки анҷоми вақти муҳригузори яксаду ҷиҳилу ҷор ҳазоро, ки аз 11-уми сентябр оғоз ёфт, нишон медиҳад, қонуни якшанбе аст, вақте ки Иёлоти Муттаҳида мисли аждаҳо суҳан мегӯяд. Зилзилаи бузурги Ваҳӣ боби ёздаҳ ҳамон қонуни якшанбе аст, ки дар он вои сеюм ба зудӣ меояд, ки дар он Иёлоти Муттаҳида, хар ва Закарё суҳан мегӯянд.

Падари Яҳёи Таъмиддиҳанда аз ҳаштумин навбати бисту ҷаҳор навбати қоҳиноне буд, ки Довуд онҳоро барои хизмат дар маъбад барпо карда буд. Зақариёи қоҳин ба сабаби беимонӣ то таваллуди писараш Яҳё гунг гардид ва ӯ рамзи рақами ҳашт аст (рамзи қоҳинӣ). Дар замони қонуни якшанбе насли охирини қоҳинон, ки бо Яҳёи Таъмиддиҳанда муаррифи мешавад, суҳан хоҳад гуфт, ҷунонки бо падари ӯ Зақариё муаррифи гардидааст. Масеҳ Яҳёро Илёс шинохт, ва паёми айёми охири Илёс бо муносибати падар ва фарзанд муаррифи мешавад, ҷунон ки дар Зақариё ва Яҳё буд. Яҳё ба воситаи Ирмиё намунавор пешакӣ нишон дода шуда буд, ки ба ӯ гуфта шуда буд: агар бозгардӣ, даҳони Худо хоҳӣ буд.

Ирмиё аз нахустин ноумедии 18 июли соли 2020 нола мекард, ва агар ӯ бозмегашт, ҳангоми қонуни якшанбе, вақте ки паёми нубуввати Ҳабаққуқро, ки таъхир карда буд, вале мебоист дар анҷом «суҳан гӯяд», пешкаш менамуд, даҳони Худо мегардид. Ирмиё, ва бинобар ин Юҳанно, ва бинобар ин Петрус, мебоист паёми Ҳабаққуқро дар ҳамон нуқтае баён мекард, ки хари Ислои суҳан мегӯяд, ва ҳангоме ки Иёлоти Муттаҳида ҳамчун аждаҳо суҳан мегӯяд.

Петрус дар Қайсарияи Филиппӣ, ки Паниум мебошад, дар як давраи замон қарор дорад, ки аз нишонаи роҳи «кӯҳ», ки пас аз он вуруди зафармандона меомад ва он ба салиб, ё қонуни якшанбе, мебурд, пештар буд. Ин давраи замон бо ҷанги Паниум ифода шудааст, ки бо пирӯзии папа ва қудрати вакилии ӯ, Иёлоти Муттаҳида, ба поён мерасад. Паниум сеюмин аз се ҷанги вакилӣ аст, ки нахустини онҳо дар девори Берлин дар соли 1989 анҷом ёфт, ва охирин, ё ҷанги сеюми вакилӣ, бо фӯрӯ рехтани «девор»-и ҷудои калисо ва давлат ба анҷом мерасад. Соли 1989 авҷи ҷанги вакилие буд, ки «ҷанги сард» ном дошт ва дар поёни

Чанги дуёми ҷаҳон оғоз ёфта буд, ва Паниум як чанги сардро ифода мекунад, ки дар Чанги сеюми ҷаҳон, ки бо чанги Актиум ифода шудааст, ба анҷом мерасад. Дар миёни нишонаҳои роҳи якум ва сеюми се чанги вакилӣ чанги воқеӣ дар Украина қарор дорад, ки бо чанги Рафия дар оятҳои ёздаҳ ва дувоздаҳ ифода шудааст.

Паниум чанги сардест, ки ба Чанги сеюми ҷаҳонӣ мебарад, чунон ки чанги сард, ки дар замони поён дар соли 1989 ба анҷом расид ва дар охири Чанги дуёми ҷаҳонӣ оғоз ёфта буд, онро ифода мекард. Дар нишонаҳои роҳ, ки бо ояти даҳ ва соли 1989, оятҳои ёздаҳ ва дувоздаҳ ва чанги Украина, ки дар соли 2014 оғоз ёфт, ва оятҳои сёздаҳ то понздаҳ ва чанги сарди кунун миёни МАГА-изм ва глобализм ифода шудаанд, се президент вучуд доштанд, ки иттиҳодо миёни папагӣ ва Иёлоти Муттаҳидаро нишонгузорӣ карданд.

Роналд Рейган иттиҳоди махфӣ бо Поп Ҷон Поли II дошт, ки аз нигоҳи пешгӯиҳои шайтонӣ-и Фотима попи муҳофизакор буд ва бо таърихи пешгӯёнаи ояти даҳ алоқаманд аст. Раёсати ҷумҳурии Обама бо таърихи чанги Рафия дар оятҳои ёздаҳ ва дувоздаҳ мувофиқат мекунад. Дар давраи раёсати ӯ ду попи рамзӣ вучуд доштанд, зеро watermark-и дуҷумҳуриро муайян мекунад. Дар watermark-и сеюми оятҳои сёздаҳ то понздаҳ поп нахустин поп аз Иёлоти Муттаҳида мебошад. Мо дар ибтидо фарз карда будем, ки Поп Лев попи муҳофизакор аст, чунон ки Ҷон Поли II тимсолан нишон медиҳад, аммо ҳангоми татбиқ дар зерин истифодаи пешгӯёнаи татбиқи сегона, watermark-и сеюм хусусиятҳои ду иҷроии аввалро соҳиб аст; пас, Лев ҳамон Ҷон Поли II-и муҳофизакор аст ва ӯ ҳамон роҳбари собиқи Дафтари Инквизитсия, Бенедикти XVI, мебошад, ки барои попи «woke» Франсиск дар давраи Обама истеъфо дод.

Чанги аввали ниёбатӣ бо як оят ифода шудааст, дуҷумҳу бо ду оят ва сеюмӣ бо се оят. Чанги сард, ки соли 1989 ба поён расид, дар анҷоми Чанги дуёми ҷаҳонӣ оғоз ёфт; ва Чанги сеюми ҷаҳонӣ, ки бо чанги Актиум ифода шудааст, дар анҷоми чанги сард, ки бо чанги Паниум ифода шудааст, оғоз меёбад. Се чанги ҷаҳонӣ, ҳамчунин се чанги ниёбатӣ, тибқи усулҳои идора мешаванд, ки бо татбиқи сегонаи нубувват алоқаманданд. Анҷоми Чанги дуёми ҷаҳонӣ чанги сардеро оғоз кард, ки бо президенти ҳаштум аз Рузвелт дар соли 1945, яъне Рейган, ба поён расид. Рейган дар замони интиҳо, дар соли 1989, силсилаи ҳашт президентро оғоз кард, ки ба Трамп мебарад (ки аз ҳафт аст). Чанги сарди Трамп дар соли 2015 оғоз ёфт, вақте ки ӯ номзодии худро ба мақоми президент эълон кард ва ҷаҳонигароёнро ба шӯр овард, дар иҷроии Дониёл 11:2. Он чанги сард бо қонуни якшанбе ба поён мерасад, ки ҳамон чанги Актиум аст, саввуми монсаби Рум пеш аз он ки вай ба таври мутлақ ҳукмронӣ кунад.

Рузвелт ҳашт президентро оғоз намуд то Рейган, ки худ низ ҳашт президентро то Трамп оғоз намуд. Рузвелт Чанги дуёми ҷаҳонро нишон медиҳад; ӯ 12 апрели соли 1945 вафот кард, ва сипас Трумэн ҳангоми поён ёфтани чанги Аврупо, дар 8 май, ва анҷом ёфтани чанги Укёнуси Ором, дар 2 сентябр, президент буд. Чанги Аврупо асосан чанги хушкӣ буд, ва чанги Укёнуси Ором чанги баҳрӣ буд, ҳамон тавре ки Панийум чанги хушкӣ ва Актиум чанги баҳриро ифода мекунад. Аввали охириро тасвир мекунад, ва силсилаи ҳашт президент бар шаҳодати Дониёл ёздаҳ, оятҳои ду ва се, ва ҳамчунин бар муаммои ҳаштум,

ки аз ҳафт аст, устувор гардидааст. Дар ду Конгресси аввали Қитъавӣ, дар оғози таърихи ҳайвони заминии Ваҳй сездеҳ, ҳафт давраи президентӣ вучуд дошт. Дар он таърих Ҷорҷ Вашингтон ҳамчун Сарфармондеҳ таъйин гардид. Ҳамчун нахустин президенти расмӣ, таъйин шудани Вашингтон дар Конгресси дуҷуми Қитъавӣ Вашингтонро дар ибтидои комил ҳамчун ҳаштуми ҳафт президент рамзӣ мегардонад.

Президенти аввал ҳаштумини аввалин ҳафт президент буд, ва президенти охирин ҳамон ҳаштуминест, ки аз ҳафт аст. Коҳин Закариё ҳангоми таваллуди Юҳанно сухан мегӯяд, вақте ки хар сухан мегӯяд, ва вақте ки ҳайвони замин сухан мегӯяд. Ин ҷоест, ки рӯёи Ҳабакқук низ сухан мегӯяд. Таваллуди Юҳанно, ки нишонаи саду чихилу ҷаҳор ҳазорро дар қонуни якшанбе тимсол мекунад, насли охирини Закариёи коҳин аст. Закариё дар ҳаштумини бисту ҷаҳор навбати коҳинон буд. Дар қонуни якшанбе Закариё (коҳинон) сухан мегӯянд, вақте ки Ислом (хар) сухан мегӯяд ва Иёлотӣ Муттаҳида ҳамчун аждаҳо сухан мегӯяд. Дар он watermark захира марговари папагӣ шифо меёбад ва вай ҳаштумине мегардад, ки аз ҳафт аст. Трамп низ ҳаштуминест, ки аз ҳафт аст, ва маҳз ўст, ки сурати ҳайвонро шакл медиҳад, ки дар қонуни якшанбе ба анҷом мерасад. Он гоҳ коҳиноти саду чихилу ҷаҳор ҳазор ба даҳони Худо табдил меёбад ва паёмро дар нидои баландии фариштаи сеюм эълон мекунанд. Он коҳинот калисои ҳаштум аст, ки аз ҳафт аст.

Рузвелт ҳашт президентро оғоз мекунад, ки то замони интиҳо дар соли 1989 мерасанд, ва ў гузаришро аз Ҷанги дуҷуми ҷаҳонӣ ба ҷанги сард, ки дар соли 1989 ба поён мерасад, нишон медиҳад. Президент Труман пас аз Рузвелт омад ва дар он ҳангоме ҳукмронӣ кард, ки ҷангҳои хушкӣ ва баҳрӣ, ки Ҷанги дуҷуми ҷаҳониро ташкил медоданд, ба анҷом расиданд. Ҳамчун президент, Труман дар он ҳангоме ҳукмронӣ кард, ки Созмони Милалӣ Муттаҳид 24 октябри соли 1945 оғоз ёфт. Робитаи Рузвелт ва Труман тавассути соли 1945 муқаррар мегардад. Ҷар ду дар он сол президент буданд, ва дар ҳамон сол ҷанги дугонае, ки Ҷанги дуҷуми ҷаҳонӣ буд, ба анҷом расид, ва Созмони Милалӣ Муттаҳид ташкил ёфт, ва ҷанги сард оғоз гардид.

Дар соли 1989 низ, ҳамчунон ки дар соли 1945, ду президент буданд: Роналд Рейган ва Ҷорҷ Буш аввал. Рейган ҷанги сардро ба анҷом расонд, ва Ҷорҷ Буш аввал, вақте ки 1 октябри соли 1990 дар назди Маҷмаи умумии «чилу панҷум»-и СММ суханронӣ кард, эълон намуд, ки пеш аз ҳама ва болотар аз ҳама глобалист аст; дар он ҷо ў дар бораи бунёди «тартиботи нави ҷаҳонӣ» сухан гуфт. Дар он суханронӣ ў изҳор дошт: «Дар дасти мост, ки ин мошинҳои торикро пушти сар гузорем, дар асрҳои торике, ки ҷойи онҳо он ҷост, ва ба пеш ҳаракат кунем, то як ҳаракати таърихро ба сӯи тартиботи нави ҷаҳонӣ ва давраи тӯлонии сулҳ ба анҷом расонем.»

Дар ин суханронӣ, Буш ин мафҳумро ба ҳамкории пас аз Ҷанги Сард, бухрони Халиҷ (таҷовузи Ироқ ба Кувайт), таҳкими СММ ва шарикӣ нави миллатҳо, ки бар пояи ҳокимияти қонун асос ёфтааст, пайванд дод. Буш ибораи «тартиботи нави ҷаҳонӣ»-ро нахуст чанд ҳафта пештар, дар суханронии 11 сентябри соли 1990 ба ҷаласаи муштараки Конгресс, маъмул гардонд.

Ба он воқеият таваҷҷӯҳ кунед, ки Буш суҳанронии худро дар СММ дар чунин замина ҷой дод, ки дар он анҷоми ҷанги сарди ахирро бо истилоҳи «Асрҳои торикӣ» муайян кард. Асрҳои торикӣ дар замони охир, дар соли 1798, ба поён расиданд, ва Буш он вақт дар замони охири соли 1989 қарор дошт. Таваҷҷӯҳ кунед, ки дар вақти нахустин ба қор бурдани ибораи «тартиботи нави ҷаҳонӣ» аз ҷониби ӯ, Ислом халқхоро ба ҳашм меовард, ва он суҳанронӣ дар 9/11 ироа гардид. Аз Рузвелт то Картер ҳашт президент буданд, ва аз Рейган то Трамп низ ҳашт президент буданд. Трамп охирин президент аст, ва ӯ бо президенти, ки аввалин буд, пешнамуна карда шуда буд, ки ӯ ҳаштумини аз ҳафт президенти аввал буд.

Замони поён дар соли 1798 захми марговари папиро муайян месозад, ва папагӣ ҳамон қудрате буд, ки дар асрҳои торикӣ бар подшоҳони Аврупо ҳукмронӣ мекард. Дар Ваҳй боби ҳабадхум ин муносибат ҳамчун фоҳишае тасвир шудааст, ки бар ҳайвон савор аст ва бар он ҳукм меронад. Дар соли 1798 пуштибонии подшоҳони Аврупо бардошта шуд ва ҳайвон мурда буд. Дар соли 1799 папа дар таъйид вафот кард. Солҳои 1798 ва 1799 замони поёниро ба маънои комили он намоёндагӣ мекунад, ҳамон тавре ки замони поён дар айёми Масеҳ бо таваллуди Яҳёи Таъмиддиханда ва сипас шаш моҳ баъд бо таваллуди Масеҳ муайян карда мешавад. Изҳороти Буш дар соли 1990 Бушро ҳамчун дуввумини ду президенти муаррифӣ мекунад, ки замони поёниро муайян мекунад, ва ҳаракат ба сӯи ҷаҳонишавиро, ки ҳамон қудрати аждаҳост, нишон медиҳад. Рамзияти Буш қадамеро ба сӯи қонуни якшанбе нишон медиҳад, вақте ки Иёлоти Муттаҳида ҳамчун подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас бо суҳан гуфтан мисли аждаҳо ба поён мерасад. Дар қонуни якшанбе Иёлоти Муттаҳида ба овози Созмони Милали Муттаҳид табдил меёбад. Дар ҳуди ҳамон замина Ислом халқхоро ба ҳашм меоварад, ва 9/11 низ ишора мешавад. 11 сентябри соли 1990, вақте ки Буши яқум дар назди Конгресс дар бораи барномаи ҷаҳонигароёнаи худ суҳан гуфт, ӯ намунаи он буд, ки чӣ гуна Ислом дар 9/11-и соли 2001 боз халқхоро ба ҳашм меоварад, аммо он гоҳ президент Буши охирин хоҳад буд.

Рузвелт, аввалин аз ҳашт президент, поёни Ҷанги дуҷуми ҷаҳонро дар соли 1945 нишон дод, ва пас аз ӯ президенти наватӣ омад, ки Созмони Милали Муттаҳидро ба миён овард. Рейган, аввалин аз ҳашт президент, поёни ҷанги сардро дар соли 1989 нишон дод, ва пас аз ӯ президенти наватӣ омад, ки Созмони Милали Муттаҳидро тарғиб мекард. Охирин президент аз ҳашт президент ба ҷанги сарде, ки вақте ӯ дар соли 2015 нияти худро барои номзад шудан эълон кард оғоз ёфт, поён хоҳад дод ва Ҷанги сеҷуми ҷаҳонро оғоз хоҳад кард. Ӯ подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддасро ба сари подшоҳии ҳафтуми нубуввати Китоби Муқаддас (СММ) интиқол хоҳад дод, ва сипас мувофиқат хоҳад кард, ки он подшоҳиро назди қонуни якшанбе ба ваҳшӣ бидиҳад.

Ҳамон тавре ки Ҷанги дуҷуми ҷаҳон аз ҷанги хушкӣ ва ҷанги баҳрӣ иборат буд, охирин президент низ ҷанги сард хоҳад дошт, ки онро ҷанги хушкӣ дар Паниум, ки ба ҷанги баҳрӣ дар Актиум мерасонад, тасвир мекунад. Дар вақти қонуни якшанбе, ҷанги сард, ки бо барангехтани ҷаҳонигароён аз ҷониби Трамп дар соли 2015 оғоз ёфт, ба Ҷанги сеҷуми ҷаҳон табдил меёбад, чунон ки онро ҷангҳои хушкӣ ва баҳрии Ҷанги дуҷуми ҷаҳон тасвир мекунад. Дар поёни Ҷанги дуҷуми ҷаҳон қадами наватӣ ҷаҳонигароии Созмони Милали

Муттаҳид буд, ҳамон тавре ки дар поёни ҷанги сард бо Рейган ва Буш чунин буд. Нахуст Иёлоти Муттаҳида дар вақти қонуни якшанбе ба анҷом мерасад, сипас «тартиботи нави ҷаҳонӣ»-и Буш салтанати ҳафтумро ҷорӣ мекунад, ки он феврал розӣ мешавад қудрати худро ба салтанати ҳаштум бисупорад.

Буши аввал ва Буши охир бо эълони аввалин дар бораи «тартиботи нави ҷаҳонӣ» ба Конгресс дар 9/11 ва бо Санади «Патриот»-и охири аз соли 2001 ба ҳам пайваست шудаанд. Ҳар ду ин нишона дар ҷорчӯби он ҷой дода шудаанд, ки Ислом халқҳоро ба ҳашм меоварад.

Мо ин мавзӯҳоро дар мақолаи наvbатӣ идома хоҳем дод.